

[Kaj Hansen.]

mill. kr. om året, så ville der i det fjerde år ikke være penge til 8.000 almennyttige boliger, men kun til 4.000 almennyttige boliger, finder jeg det forkasteligt, at man har så travlt med at køre dette boligforlig igennem, at man ikke engang har tid til at høre på, hvad Boligselskabernes Landsforening har at bemærke.

Jeg anbefaler at stemme imod lovforslaget.

Knud Damgaard (S):

Vi kunne naturligvis, hvis vi havde lyst til det, træde uendelig længe i disse spørgsmål. Det er en kendsgerning, at boligselskaber, alle interesseorganisationer i denne forbindelse har haft adgang til at forelægge deres synspunkter. Deres synspunkter er blevet drøftet i udvalget, er blevet henvist til analyse i ministeriet, og der er givet anstændige, fornuftige forklaringer, man har givet det en anstændig behandling.

Jeg kan dog ikke undlade at sige, at i sammenhæng med hr. Henning Philipsens bemærkninger om den økonomiske sammenhæng mellem de lejeforhøjelser, der nu finder sted, og det indgreb, der blev foretaget forleden, og hr. Henning Philipsens givne indtryk af, at her ville nok komme til at optræde en særdeles skæv balance, vil der være grund til at få noget talmateriale frem fra det økonomiske sekretariat, som jeg er særdeles overbevist om vil vise, at der er en god balance i de to forhold.

Boertmann (VS):

Jeg skal ikke gå i detaljer med dette lovforslag, som jo hænger nøje sammen med de to forslag, der er til behandling senere, i det komplekse, som er opstået efter boligforliget. Jeg skal bare kort resumere, at vi anser dette lovkompleks for et anslag imod boligbrugerne, som stort set altså er de samme grupper, som man greb ind over for i mandags.

Hovedprincipperne er de samme som i det gamle boligforlig, som socialdemokratiet og SF gennemførte i 1973. Det vil betyde en nedskæring af boligbyggeriet, til trods for at man kan dokumentere et behov, der i alt fald er 10.000 større end det, der er nævnt i forliget her. Samtidig har det vist sig, at de 40.000 boliger ikke er nogen garanti, det er

ikke et mindstemål, man bygger, det er et loft; vi har ikke nogen som helst garanti for, at der bliver bygget de 40.000. Det betyder en forhøjelse af huslejerne for brugerne, det betyder en fastholdelse af den boligoms, som blev gennemført ved det forrige forlig, og den vil uvægerlig også slå igennem på den eksisterende boligmasse og er tidligere blevet beregnet til at ville skabe en kapitaliseringsværdi på 10 mia kr., som vil gå i private lommer. Desuden vil det fastholde det princip, at huslejen følger med inflationen, som igen vil falde i private lommer.

Endelig vil jeg endnu en gang nævne den 5 pct.s andel, som kommunerne skal skyde ind i finansieringen af det almennyttige byggeri, som vi mener vil være en væsentlig hindring for, at bare den lille kvota på de 8.000 almennyttige boliger overhovedet vil blive bygget.

Henning Philipsen (SF):

Jeg må måske sige til hr. Knud Damgaard, at det ville nok have været mere rimeligt, hvis hr. Knud Damgaard drager mine tal, henholdsvis min sammenligning med de indgreb, der blev foretaget på arbejdsmarkedet, i tvivl, om man havde fået det talmateriale fra det økonomiske sekretariat, som hr. Knud Damgaard nu ønsker, frem, før man nu gik hen og vedtog det boligforlig, som man har til hensigt at gøre i dag. Så kunne hr. Knud Damgaard måske have haft en bedre samvittighed end den, han giver udtryk for nu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 119 stemmer mod 36; 2 medlemmer stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om leje. (Opsigelsesbeskyttelse, beboerdemokrati og bytteret m. v.)

(Lovforslag nr. 13. Fremsat 24/1 75. Første behandling 26/2 75. Betænkning 10/3 75. Anden behandling 12/3 75).